

ถ้อยแถลงบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์ ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม–ธันวาคม 2559) เป็นฉบับเฉลิมฉลองการขึ้นเป็นวารสารกลุ่ม 1 จากการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) โดยที่กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์ได้ปรับปรุงคุณภาพวารสารอย่างต่อเนื่องทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และการบริหารจัดการผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้วารสารนี้เป็นแหล่งรวมงานวิชาการด้านมนุษยศาสตร์ที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

การทำวารสารด้านมนุษยศาสตร์ที่มีคุณภาพเป็นภารกิจที่ไม่ง่ายเลยเนื่องจากความหลากหลายของสาขาวิชา ทำให้เกิดความซับซ้อนในด้านการบริหารจัดการ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งที่รวมของความหลากหลายของความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ซึ่งอาจมีคุณูปการต่อการมองภาพวัฒนธรรมโดยรวมและอาจส่งเสริมให้เกิดการศึกษาแนวเปรียบเทียบหรือแนวบูรณาการได้ วารสารมนุษยศาสตร์ ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 นี้เป็นอีกฉบับหนึ่งที่มีบทความทางด้านมนุษยศาสตร์ที่หลากหลาย ได้แก่ บทความด้านศาสนา เรื่อง “การศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานช่างฝีมือในพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ของรุ่งอรุณ กุลธำรง ที่ศึกษาเจาะลึกไปทำงานช่างฝีมือในสมัยพุทธกาล ที่ทำให้ผู้อ่านได้เห็นบทบาทและคุณค่าของงานช่างฝีมือในสมัยดังกล่าว งานวิจัยเรื่อง “The Analysis of the State and the Cause of Problems in the Development of Young Puppeteers in Nang Yai Wat Ban Don Group” ของ Bhanbhassa Dhubthien เป็นงานวิจัยที่ทรงคุณค่า แสดงถึงปัญหาของการสืบทอดการเล่นหนังในจังหวัดระยอง นอกจากนี้ยังมีบทความวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการบรรเลงดนตรีไทใหญ่ จังหวัดเชียงราย” ของข้าคม พรประสิทธิ์ ซึ่งเป็นการศึกษาเพื่อการสืบทอดวัฒนธรรมดนตรีไทใหญ่ ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นงานวิจัยที่มีคุณูปการมากต่อการสืบสานวัฒนธรรมที่ใกล้สูญสลายในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคม

ในฉบับนี้มีการวิจัยเกี่ยวกับบทละครที่น่าอ่านอย่างยิ่ง เรื่อง “พระราชนิพนธ์ บทละครนอกของสมเด็จพระบรมราชเจ้ามหาศัศดิพลเสพ: การสืบทอดขนบและการสร้างสรรค์บทละครนอกแบบหลวง” ของพงศ์พัฒน์ เมธิธรรมวัฒน์ ซึ่งให้เห็นคุณค่าของบทละครของพระองค์ในฐานะที่สืบทอดของเก่าและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับยุคสมัย ส่วนเรื่อง “Translation of Sexual Innuendo in King Vajiravudh's Translated Version of William Shakespeare's Plays: From Performances to Literary Studies” ของ Thongrob Ruenbanthoeng ศึกษาวิธีที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแปลงานส่วนที่แสดงนัยทางเพศของวิลเลียม เชกสเปียร์ ซึ่งเป็นประเด็นที่ในวงวิชาการไทยยังไม่มีผู้ใดศึกษา

นอกจากนี้ยังมีบทความด้านภาพยนตร์ เรื่อง “โอตาคุ หญิงวิปริต และวิกฤตความเป็นชาย” วันชนะ ทองคำเภา แสดงให้เห็นอิทธิพลของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยซึ่งชี้ให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยด้วย ส่วนดนตรีตะวันตก มีบทความของจุพณี สุทัศน์ ณ อยุธยา เรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบท่อนซ้ำในเปียโนโซนาตาของโวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ทและลุดวิก ฟาน เบโทเฟน”

บทความด้านภาษาและภาษาศาสตร์ในเล่มนี้ก็มีความหลากหลายเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง “ความซับซ้อนของนามวลีแปลงดัชนีบ่งชี้ความยากง่ายของตัวบท: กรณีศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3” ของธารทอง แจ่มไพบูลย์และวิโรจน์ อรุณมานะกุล เรื่อง “อุปลักษณะและนามนัยในการใช้คำเรียกสี เพื่อแสดงความรู้สึกในภาษาไทย” ของยิ่งยศ กันจันะ เรื่อง “A Literary Stylistic Analysis of Ernest Hemingway's Short Stories: What Might be Hiding Beneath Linguistics in 'Big Two-Hearted River' Sequence?” ของ Pisut Prasanwon และ Navaporn Sanprasert Snodin และเรื่อง “Conditional Constructions in Thai: A Lexicase Dependency Analysis” ของ Saranya Savetamalya ปิดท้ายเล่มด้วยบทความหนังสือ เรื่อง “Appetites and Anxieties: Food, Film, and the Politics of Representation” ของนัทธัย ประสานนาม ที่แนะนำหนังสือที่น่าสนใจเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องอาหารที่ปรากฏในภาพยนตร์ซึ่งเชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ต่างๆ

(ค)

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านจะได้รับ
ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการด้านมนุษยศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สรณัฐ ไตลังคะ
บรรณาธิการ